
Салатенко Іван Олександрович

кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент

Сумський національний аграрний університет, м. Суми, Україна

ЗНАЧЕННЯ СПОРТИВНО-ОРІЄНТОВАНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ В СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Низький рівень фізичного здоров'я може призводити до падіння продуктивності і погіршення якості життя студентів і населення в цілому. Також це може мати негативний вплив на загальний стан здоров'я населення і спричиняти зростання рівня захворюваності на хронічні захворювання. Одним з можливих вирішень проблеми може бути поліпшення системи фізичного виховання і спорту в школах і вищих навчальних закладах. Важливо забезпечити належні умови для зайняття фізичною активністю, доступ до спортивних майданчиків, тренерів і відповідного обладнання. Крім того, необхідно проводити свідому роботу з популяризації фізичної активності і здорового способу життя серед студентів і населення загалом. Важливе значення має сприяння розвитку спортивної інфраструктури в містах і селах. Треба забезпечити наявність спортивних комплексів, стадіонів, басейнів та інших спортивних споруд, які будуть доступні для використання всім населенням. Це стимулюватиме включення людей у фізичну активність і сприятиме покращенню їхнього фізичного здоров'я. Попередження важливої ролі належного фізичного виховання і спорту в поліпшенні здоров'я і фізичних якостей особистості також повинно бути основою освітньої програми. Забезпечення надання знань про важливість регулярної фізичної активності, здорового харчування, засобів профілактики захворювань може сприяти формуванню свідомого ставлення до власного здоров'я і стимулювати до занять спортом і фізичною активністю. Отже, необхідно розвивати та вдосконалювати систему фізичного виховання і спорту, щоб покращити рівень фізичного здоров'я населення, в тому числі студентів. Це допоможе підвищити якість життя і загальний стан здоров'я, а також зменшити ризик хронічних захворювань і інвалідності [7,9].

Фізична активність та позитивне ставлення до фізкультурно-спортивної діяльності допомагають людині підтримувати своє здоров'я на достатньо високому рівні. Врахування особливостей способу життя важливо для організації фізичного виховання студентської молоді, оскільки успішне засвоєння вищої освіти вимагає достатньо високого рівня здоров'я. Проблеми зі здоров'ям часто виникають через неправильний спосіб життя та поведінку людини. Тому розв'язання проблеми зі здоров'ям все більше переміщується з медичної площини в площину освіти. Формування здоров'я і здорового способу життя стає одними із головних завдань сучасної педагогічної теорії і практики. Оволодіння фізичною культурою починається з оволодіння системою знань, які формують ціннісне відношення та здатність студентів до фізичного удосконалення й самореалізації здорового стилю життя. Така система знань допомагає студентам зрозуміти важливість фізичної активності та позитивного ставлення до фізкультурно-спортивної діяльності для підтримки свого здоров'я та досягнення успіху в навчанні. [1, 3, 4]

На основі аналізу науково-методичної літератури можна зробити висновок, що багато студентів не проявляють інтересу до занять фізичною культурою та спортом через недостатню диференціацію вправ і навантажень, що пропонуються їм. Вони вважають, що стимулювання до занять можливе за умови впровадження навчальних програм з фізичного виховання, які враховуватимуть індивідуальні можливості студентів. Професор В. Н. Платонов (2004) також виходить з цієї преміси і підкреслює, що ефективність фізичного виховання можна підвищити за допомогою модельних характеристик, які будуть

відповідати здібностям та потребам кожної конкретної людини. [5,6]

Удосконалення навчального процесу повинно включати перехід від обов'язкових форм фізичного виховання до процесу фізичного вдосконалення студентів. Цей шлях передбачає зміцнення освітньо-методичної спрямованості педагогічного процесу, а також засвоєння студентами фізкультурних знань, які дозволяють їм самостійно та раціонально здійснювати фізкультурно-спортивну діяльність. Підвищення ефективності фізичного виховання студентів, передбачає вирішення різних наукових проблем. Ці проблеми пов'язані з дослідженням і науковим обґрунтуванням більш раціональних форм, засобів і методів оптимізації фізичного стану студентів. Це орієнтується на задоволення особистих інтересів студентів і розвиток стійкої потреби до занять фізичною культурою і спортом. Узагальнюючи, можна констатувати, що удосконалення навчального процесу повинно сприяти формуванню інтересу та потреби студентів у фізичній культурі і спорті, а також забезпечувати оптимальні умови для їх фізичного вдосконалення [2].

Крім того існує проблема професійної підготовки майбутніх спеціалістів, це може мати негативний вплив на їхню подальшу кар'єру і розвиток професійних навичок. Одним зі способів вирішення цієї проблеми є удосконалення процесу професійно-прикладної фізичної підготовки студентів. Зокрема, важливо орієнтувати навчання на майбутню професійну діяльність студентів, враховуючи їхні потреби та вимоги ринку праці. Окрім того, варто вивчати сучасні технології фізичного виховання, які можуть забезпечити ефективно навчання студентів. Це може включати в себе використання різних методик та засобів, таких як ігрові вправи, комп'ютерні програми, спортивні симулятори тощо. Також важливо стимулювати студентів до активної пізнавальної діяльності, сприяти їхньому самостійному вивченню та пошуку нових знань і навичок. Це може зробити їх більш готовими до самостійної роботи як фахівців після закінчення навчання. Отже, проблема вдосконалення процесу професійно-прикладної фізичної підготовки майбутніх спеціалістів є актуальною і потребує системного підходу до її вирішення. Важливо забезпечити відповідну підготовку студентів, щоб вони були готові до виконання своїх професійних обов'язків і забезпечували якісне виконання своїх функцій у майбутній професійній діяльності [8,10].

Впровадження ігрових видів спорту у навчальний процес дає можливість створити захопливу атмосферу під час занять. Ігри та змагання стимулюють молодь до активності, розвивають їх фізичні та рухові навички, сприяють формуванню командного духу, вольових якостей та спритності. Вони також допомагають розвинути такі важливі якості як стресостійкість, терплячість, вміння приймати рішення в умовах невизначеності. Засоби та методи фізичного виховання на основі ігрових видів спорту можуть включати різноманітні ігри, які розвивають фізичну підготовленість та навички учнів, спортивні турніри, спрямовані на розвиток командної співпраці та лідерських якостей, а також використання спеціальних тренувальних комплексів та обладнання, які дозволяють розвинути різні фізичні якості. Популярні ігрові види спорту, які можуть використовуватися у фізичному вихованні, включають футбол, волейбол, баскетбол, хокей, бадмінтон та інші. Вони мають широку популярність серед дітей та молоді і є доступними для проведення занять з фізичного виховання [7].

Список використаних джерел:

1. Вояков Л. В. Спортивний стиль життя у формуванні особистості дітей і молоді України // Вісник Чернігівського державного педагогічного університету, 2008. – Т. 1. – Вип. 55. Чернігів. – С. 175-183.
2. Ермаков С. С. Физическое воспитание и спорт в высших учебных заведениях: интеграция в европейское образовательное пространство: Международная электронная научная конференция: Сборник статей / Ред. С. С. Ермаков; ХГАФК. – Харьков, 2005. – 408 с.
3. Кайдалова Л. Г. Організація та контроль самостійної роботи студентів. // пед. псих. та мед. біол.

- пробл. ФВ і С. №1 2010 р. с. 67-70.
4. Компанієць Ю. А. Щодо визначення сутності поняття «Здоровий стиль життя». Пед. психол. та мед.-біолог. пробл. ФС і С. №10, 2007. С. 75-78.
  5. Круцевич Т. Ю. Теорія і методика фізичного виховання // Підручник під ред. - К.: Олімпійська література, 2012. – Т. 1. – 760 с.
  6. Пилипей Л. П. Професійно-прикладна фізична підготовка студентів: монографія. Суми: ДВНЗ «УАБС НБУ», 2009. – 312 с.
  7. Салатенко І. О. Спортивно-орієнтована технологія як перспективний напрямок удосконалення фізичного виховання студенток вищих навчальних закладів: монографія. Суми: Сумський національний аграрний університет, 2017. – 175 с.
  8. Сергієнко В. М. Диференційований контроль координаційних здібностей студенток / В. М. Сергієнко // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – 2010. – № 6. – С. 101–104.
  9. Фанігіна О. Ю. Організаційно-методичні основи оздоровчого плавання: методичні рекомендації / О. Ю. Фанігіна. – К.: Науковий світ, 2000. – 31 с.
  10. Шиян Б. М. Теорія і методика фізичного виховання школярів [Текст] : підручник для студ. вищ. навч. закладів фіз. виховання і спорту / Б. М. Шиян. – Тернопіль : Навч. кн. «Богдан», 2001. – Ч. I. – 272 с.